

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M., a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: X
sídlem X
zastoupen advokátem Mgr. Štěpánem Ciprýnem, LL.M.
sídlem Rumunská 1720/12, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 1387/7, 140 96, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne e dne 4. 6. 2021, č. j. X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný potvrdil platební výměry Celního úřadu pro Liberecký kraj (dále jen „celní úřad“) ze dne 23. 12. 2020, č. j. X, 165790/-41, X a X.
2. Platebními výměry byl žalobci vyměřen úrok z prodlení v celkové výši 97 907 Kč. V napadeném rozhodnutí žalovaný dovodil, že úroky z prodlení byly stanoveny v souladu s čl. 114 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/20136, kterým se stanoví Celní kodex Unie (dále jen „celní kodex“). Žalovaný se odmítnul zabývat námitkami, které se týkaly samotného doměření cla s odůvodněním, že jde o námitky mimoběžné s předmětem řízení a že je žalobce mohl uplatnit v odvolání proti platebním výměrům na doměření cla. Žalovaný dále poukázal na judikaturu, podle níž je možné proti platebnímu výměru o sdělení výše úroků uplatnit námitky v omezeném rozsahu. Žalobce tak odvolání proti platebním výměrům na úrok z prodlení podal jen z opatrnosti.
3. Úrok z prodlení byl žalobci vyměřen v souvislosti s doměřením cla v celkové výši 1 827 208 Kč dodatečnými platebními výměry ze dne 18. 12. 2020 Celního úřadu pro Středočeský kraj, a to po provedené kontrole po propuštění zboží. Platební výměry na doměření cla byly potvrzeny rozhodnutím žalovaného ze dne 21. 5. 2021, č. j. X. Proti tomuto rozhodnutí žalovaného měl žalobce podle svého vyjádření podat správní žalobu u Krajského soudu v Praze.
4. Žalobce v žalobě namítal, že vyměření úroků z prodlení nebylo po právu, neboť mu nebylo v souladu se zákonem doměřeno clo. Žalobce je oproti Celnímu úřadu pro Středočeský kraj a žalovanému přesvědčen, že zboží mělo být zařazeno do jím uváděné podpoložky kombinované nomenklatury. Proto se žalobou u Krajského soudu v Praze domáhá zrušení dodatečných platebních výměrů, přičemž pokud jsou nezákonná rozhodnutí na clo, nemohou obstát ani rozhodnutí o vyměření úroků z prodlení. Dále žalobce uvedl, že nemá jinou možnost než podat žalobu, protože pokud by rozhodnutí o doměření cla byla zrušena, bylo by namíste provést přezkumné řízení rozhodnutí o úrocích z prodlení. Není ale jisté, že by v době rozhodnutí soudu o žalobě o doměření cla byly zachovány lhůty pro provedení přezkoumání rozhodnutí o vyměření úroků z prodlení. Proto měl žalobce za to, že má soud vyčkat s rozhodnutím do doby, než Krajský soud v Praze rozhodne o žalobě proti doměření cla jako o předběžné otázce tohoto řízení. Žalobce navrhoval, aby soud rozhodnutí celního úřadu a rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení Celnímu úřadu pro Středočeský kraj (*pozn. soudu* zřejmě měl žalobce na mysli Celní úřad pro Liberecký kraj) a žalovanému uložil nahradit žalobci náklady řízení.
5. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odmítnul postup, kdy by soud vyčkával na rozhodnutí Krajského soudu v Praze o žalobě proti rozhodnutí ve věci doměření cla. Argumentoval povahou rozhodnutí o úrocích z prodlení jako deklaratorního rozhodnutí, když žalobcova povinnost hradit úrok z prodlení plyne přímo ze zákona. K žalobním námitkám týkajícím se rozhodnutí o úrocích z prodlení lze pouze ověřovat, zda existuje rozhodnutí, kterým byla tato

povinnost žalobci řádně sdělena, zda žalobce daňovou povinnost v zákonem stanovené lhůtě nesplnil a zda se úroky z prodlení počítaly v souladu se zákonem, případně zda není rozhodnutí nicotné. Soud by měl napadené rozhodnutí přezkoumat nezávisle na výsledku řízení o žalobě proti doměření cla, protože jeho zákonnost závisí na důvodech napadeného rozhodnutí, nikoliv na důvodech doměření cla. Pokud by snad v budoucnu bylo podkladové rozhodnutí žalovaného o doměření cla rozsudkem Krajského soudu v Praze zrušeno, došlo by po zrušení tohoto podkladového titulu automaticky ke zrušení úroku z prodlení s ohledem na § 2 odst. 5 věty druhé zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád. Žalobce se tedy obává uplynutí zákonných prekluzivních lhůt pro přezkumné řízení zbytečně. Žaloba je podle žalovaného nedůvodná, když žalobce neuplatnil jiný žalobní bod vůči vyměření cla, opatrnostní důvod k podání žaloby není opodstatněný. Kdyby soud rozhodoval na základě výsledků soudního řízení přezkumného ve věci doměření cla, vyvolala by taková situace povinnost žalovaného hradit náklady řízení, což je nekonformní. Soud by měl zákonnost napadeného rozhodnutí posuzovat podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání těchto rozhodnutí, a žalobu zamítnout.

6. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s., vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
7. Předmětem soudního přezkumu jsou platební výměry celního úřadu, jimiž byl žalobce vyrozuměn o úrocích z prodlení, ve spojení s rozhodnutím žalovaného. Úroky z prodlení byly předepsány podle čl. 114 odst. 2 celního kodexu v souvislosti se vznikem celního dluhu v důsledku doměření cla dodatečnými platebními výměry Celního úřadu pro Středočeský kraj. Tyto skutečnosti nejsou mezi účastníky sporné.
8. Podle čl. 114 odst. 1 celního kodexu se k částce dovozního nebo vývozního cla ode dne uplynutí stanovené lhůty do dne zaplacení připočítá úrok z prodlení. Povinnost hradit úrok z prodlení počíná následující den po uplynutí lhůty splatnosti a trvá po celou dobu prodlení do zaplacení dlužné částky. Citovaný článek dále stanoví pravidla pro výši úrokové sazby. Podle čl. 114 odst. 2 celního kodexu platí, jestliže vznikl celní dluh na základě čl. 79 nebo čl. 82 nebo pokud je oznámení celního dluhu výsledkem kontroly po propuštění zboží, připočte se k částce dovozního nebo vývozního cla úrok z prodlení za dobu ode dne vzniku celního dluhu do dne jeho oznámení.
9. Jestliže tedy bylo žalobci doměřeno clo na základě výsledku kontroly po propuštění zboží, nastoupila povinnost celního úřadu stanovit ke clu i úrok z prodlení jako příslušenství. Platební výměr na úrok z prodlení má charakter deklaratorního rozhodnutí, úrok z prodlení má vůči vyměřenému clu akcesorickou povahu, bez oznámení celního dluhu by povinnost hradit úrok z prodlení žalobci nevznikla.
10. Zásadně platí, že v rámci přezkumu rozhodnutí o stanovení úroku z prodlení v souvislosti s doměřením cla není soud oprávněn zabývat se námitkami, kterými žalobce brojí proti samotnému doměření cla v souvislosti s dovozem zboží na základě kontroly po propuštění zboží. Rozsah soudního přezkumu platebního výměru na úrok za prodlení je limitován. V takovém řízení se (k uplatněným žalobním námitkám) zjišťuje, zda existuje rozhodnutí, kterým byl žalobci celní dluh řádně sdělen, zda se úroky z prodlení počítaly v souladu se

zákonem, případně zda není rozhodnutí nicotné. Obdobné závěry byly judikaturou správních soudů formulovány ve vztahu k úrokům z prodlení v souvislosti s prodlením s úhradou daně (srov. např. rozsudky NSS ze dne 11. 5. 2005, č. j. 1 Afs 137/2004-62, publ. ve Sb. NSS 1182/2007, dále ze dne 1. 8. 2011, č. j. 8 Afs 6/2011-86, či ze dne 10. 9. 2015, č. j. 2 Afs 128/2015-45, žalovaným zmíněný rozsudek NSS ze dne 15. 4. 2020, č. j. 1 Afs 9/20209-35, rozsudky dostupné na www.nssoud.cz). Jakož i ve vztahu k předepsání penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně (např. rozsudky NSS ze dne 9. 1. 2013, č. j. 9 Afs 4/2012-30; ze dne 1. 8. 2011, č. j. 8 Afs 6/2011-86; ze dne 27. 5. 2021, č. j. Afs 407/2019).

11. Soud se proto v tomto řízení nemůže zabývat námitkami žalobce týkajícími se zákonnosti samotného doměření cla v závislosti na zařazení dováženého zboží pod příslušnou podpoložku kombinované nomenklatury. Proto soud neprováděl dokazování žalobcem předloženými listinami, které se vztahovaly k výsledku kontrolního zjištění a charakteru zboží.
12. Ve vztahu k samotnému stanovení úroku z prodlení dle čl. 114 odst. 2 celního kodexu žalobce neuplatnil žádné konkrétní výhrady, kterými by úrok z prodlení a jeho výši zpochybnil. Podmínka ke stanovení úroku z prodlení dle uvedeného článku, tedy oznámení existence celního dluhu po provedení kontroly po propuštění zboží doručením příslušných dodatečných platebních výměrů dne 18. 12. 2020, byla splněna, v tomto směru žalobce nic nenamítal. Jediný uplatněný žalobní bod tedy není důvodný.
13. Ve shodě s žalovaným soud konstatuje, že ani případné následné zrušení platebních výměrů ze dne 18. 12. 2020, kterými bylo clo žalobci doměřeno, resp. rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 5. 2021 Krajským soudem v Praze, nemá vliv na to, že k datu vydání platebních výměrů o úrocích z prodlení byl žalobci vznik celního dluhu řádně oznámen a k datu vydání rozhodnutí žalovaného jako odvolacího orgánu existovalo pravomocné rozhodnutí ve věci doměření cla (srov. obdobně např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 9. 2015, č. j. 2 Afs 128/2015-45). Otázka, zda bylo žalobci clo doměřeno v souladu se zákonem, není otázkou předběžnou, pro kterou by soud musel řízení obligatorně přerušit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2007, č. j. 3 As 12/2007-125). Obdobně na danou otázku nahlížel Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 15. 4. 2021, č. j. 4 Afs 407/2019-46, s odkazem na závěry rozsudku ze dne 25. 1. 2021, č. j. 4 Afs 253/2019-40. Z tohoto důvodu soud nevyčkal rozhodnutí Krajského soudu v Praze o žalobcově žalobě proti rozhodnutím celních orgánů ve věci doměření cla. Dojde-li ke zrušení rozhodnutí o doměření cla, připouští judikatura správních soudů možnost obnovit řízení ve věci stanovení příslušenství daně, v žalobcově případě cla. Obavy žalobce z uplynutí lhůt pro provedení přezkumného řízení, které slouží k nápravě od počátku nezákonných rozhodnutí, není na místě.
14. Pro úplnost soud dodává, že sám žalovaný si je dobře vědom akcesorické povahy stanovených úroků z prodlení, které dle § 2 odst. 5 věta druhá daňového řádu sledují osud daně, a je připraven zohlednit případné zrušení rozhodnutí žalovaného i jemu předcházejících platebních výměrů ve věci doměření cla. Žalovaným citovaný doktrinární názor, že v případě zrušení platebního výměru, kterým byla daň doměřena, není třeba zahajovat jakékoli další řízení o opravném či dozorčím prostředku, ale automaticky by zanikl předpis úroků z prodlení, popř. penále, by řešil případné obavy z uplynutí lhůt pro

obnovu řízení a daňové subjekty by nemusely podávat opravné prostředky, resp. následně správní žaloby pouze z opatrnostních důvodů, kdy proti stanovení příslušenství ve své podstatě relevantní námitky neuplatňují.

15. Soud vzhledem k shora uvedenému považuje žalobu za nedůvodnou, proto ji zamítnul podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
16. O žalobě soud rozhodoval, aniž nařídil ústí jednání, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce ani žalovaný ve stanovené lhůtě s takovým postupem soudu nevyslovili nesouhlas.
17. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
18. Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, ten ale náhradu nákladů řízení nežádal, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec běžné činnosti správního orgánu nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 21. říjen 2021

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu